

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Landsforeningen LEV, Hvidovre, over
AFGØRELSE FRA Energistyrelsen af 5. oktober 2001 og Energiklagenævnet
af 15. maj 2003
OM Afregning for elproduktion fra vindmølle

28. juni 2004

J.nr.: 11-189

Eksp.nr.: 16023

DST

**NÆVNETS
SAMMEN-
SÆTNING
I SAGEN** Nævnensformand, professor, cand.jur. Christen Boye
Jacobsen
Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, dr.jur. Jens Fejø
Konsulent, civiling. Knut Berge
Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Ved brev af 20. januar 2004 med bilag rettede advokat Henrik Høpner, advokatfirmaet Rabenhorst & Thorlacius, Lyngby, på vegne af Landsforeningen LEV, Kløverprisvej 10B, 2650 Hvidovre, henvendelse til Energiklagenævnet og anmodede om en genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 15. maj 2003 vedrørende en vindmølle tilhørende Landsforeningen LEV.

I afgørelsen af 15. maj 2003 stadfæstede Energiklagenævnet en afgørelse af 5. oktober 2001 fra Energistyrelsen, hvorefter en vindmølle beliggende matr.nr. 3a, Klinteby by, Karrebæk, tilhørende Landsforeningen LEV ikke kunne anerkendes som "eksisterende". Det betyder, at vindmøllen ikke oppebærer det pristillæg, der gives "eksisterende" vindmøller, jf. nærmere bekendtgørelse nr. 331 af 5. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning for vindmølleproduceret elektricitet m.v., der har erstattet den dagældende bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001.

Vindmøllen er en af i alt tre vindmøller i Projekt Klinteby. Energiklagenævnet traf 15. maj 2003 enslydende afgørelser for så vidt angår de tre vindmøller, idet de for sagerne relevante byggetilladelser og dispensationer er givet af Næstved Kommune efter en samlet behandling af de tre vindmøller.

Advokat Henrik Høpner henviste som grundlag for sin anmodning om genoptagelse til et brev af 12. januar 2004 med bilag fra advokat Jan Bech til Energiklagenævnet. Advokat Jan Bech anmodede heri om genoptagelse for så vidt angik en af de to andre vindmøller, en vindmølle tilhørende Klinteby Vindkraft I/S, nævnets j.nr. 11-106, i projekt Klinteby og redegjorde i sit brev nærmere herfor.

Energiklagenævnet meddelte ved brev af 18. marts 2004 advokat Henrik Høpner, at sagen ville blive forelagt for nævnet på ny.

Energiklagenævnets afgørelse af 15. maj 2003

Det fremgår af Energiklagenævnets afgørelse af 15. maj 2003, at Næstved Kommune første gang den 23. december 1999 meddelte byggetilladelse og dispensation fra kap. 3, § 3, stk. 1a, i BR 95 vedrørende det skrå højdegrænseplan for vindmøllen tilhørende Landsforeningen LEV, beliggende på matr. nr. 3a, Klinteby, Karrebæk.

Storstrøms Statsamt fandt i en afgørelse af 7. juli 2000, at den meddelte byggetilladelse og dispensation var ugyldige. Statsamtet henviste til, at kommunens afgørelse var truffet inden udløbet af i byggeloven fastsat høringsperiode, og til, at kommunens bemærkning om, at dispensationen var givet før 31. december 1999 som udtryk for et forsøg på at give ansøgeren bedst mulige position over for reglerne om driftsøkonomi i vindmøller, efter statsamtets opfattelse var et væsentligt usagligt hensyn.

Den 29. august 2000 fremsendte Næstved Kommune byggetilladelse og dispensation, efter at have behandlet sagen på ny den 14. august 2000.

Energiklagenævnet henviste i sin afgørelse af 15. maj 2003 om at stadfæste Energistyrelsens afgørelse af 5. oktober 2001 bl.a. til, at det udtrykkeligt af vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2, fremgår at vindmøllen senest den 31. december 1999 skal have opnået eventuelt fornødne dispensationer efter byggelovgivningen. Nævnet fandt ikke, at der heri lå en skærpeelse i forhold til det – forud for vindmøllebekendtgørelse - bebudede ved Energistyrelsens vejledning af 8. december 1999. Nævnet konstaterede herefter, at der ikke – da vindmøllen først den 29. august 2000 opnåede dispensation fra byggelovgivningen – var grundlag for at kritisere, at Energistyrelsen havde fundet, at vindmøllen ikke kunne opnå afregning som ”eksisterende” vindmølle. Nævnet fandt ikke i denne forbindelse at kunne lægge vægt på Næstved Kommunes afgørelse af 29. december 1999 og henviste herfor til afgørelsen af 7. juli 2000 fra Storstrøms Statsamt.

Anmodningen om genoptagelse af nævnets afgørelse af 15. maj 2003

Advokat Jan Bech henviser i sit brev af 12. januar 2004 med bilag som grundlag for anmodningen om genoptagelse af nævnets afgørelse af 15. maj 2003 om vindmøllen tilhørende Klinteby Vindkraft til, at der foreligger nye faktiske oplysninger om den foregående behandling af sagen i Naturklage-

28. juni 2004

J.nr.: 11-189

Eksp.nr.: 16023

DST

Side 2 af 11

nævnet, som ikke ses at have været fremme, hverken i forbindelse med Energistyrelsens eller Energiklagenævnets behandling af sagen. Af henvendelsen fra advokat Jan Bech fremgår bl.a. følgende:

”[.....]

Det fremgår imidlertid af et internt forvaltningsnotat fra Næstved Kommune, at ansøgning til kommunen første gang er fremsat 29. januar 1997. Da plangrundlaget ikke var på plads blev ansøgningen imidlertid afslået. Efter et længere planlægningsforløb vedtog Næstved Byråd den 9. marts 1999 tillæg 4 til kommuneplan 1997/2008 endeligt. Tillægget åbnede mulighed for opførelse af indtil 3 vindmøller på matr.nr. 2a og 3a, Klinteby.

Den 20. marts 1999 fremsendtes ansøgning om tilladelse til opstilling af møllerne til kommunen, og 22. marts 1999 fremsendte kommunen ansøgning til Storstrøms Amt med henblik på meddelelse af landzonetilladelse. Amtet meddelte 11. maj 1999 landzonetilladelse, som offentliggjortes med en fire ugers klagefrist.

28. juni 2004
J.nr.: 11-189
Eksp.nr.: 16023
DST

Side 3 af 11

Ved klagefristens udløb den 15. juni 1999 var der indkommet 9 klager, hvorfor amtet den 25. juni 1999 fremsendte sagen til Naturklagenævnet til afgørelse. Den 21. december 1999 stadfæstede Naturklagenævnet amtets afgørelse om meddelelse af landzonetilladelse og afgørelsen blev modtaget af Næstved Kommune den 22. december 1999.

Som det fremgår af ovenstående sagsforløb indkom fornyet anmeldelse og ansøgning fra ansøgeren til kommunen umiddelbart efter at Naturklagenævnets afgørelse i sagen forelå, og ansøgeren har således søgt sagen fremmet mest muligt hos kommunen, som da også straks efter traf afgørelse om meddelelse af byggetilladelse og dispensation den 23. december 1999 [.....].

Den sene fremkomst af ansøgningen om byggetilladelse til kommunen samt kommunens manglende tidsmæssige mulighed for overholdelse af høringsfristen og meddelelse af byggetilladelse inden 31. december 1999, skyldes således udelukkende Naturklagenævnets behandling af indsigelser vedrørende landzonetilladelsen, hvilke indsigelser ikke blev imødekommet, idet Naturklagenævnet stadfæstede amtets afgørelse om meddelelse af landzonetilladelse.

Om det efterfølgende sagsforløb bemærkes, at kommunens byggetilladelse og dispensation blev indbragt for tilsynsrådet, som efter forudgående høring af kommunen, den 10. juli 2000 meddelte kommunen, at byggetilladelsen var ugyldig og at kommunen skulle behandle sagen på ny, under iagttagelse af høringsfrister m.v. Herefter blev der af Landsforeningen Naboer til Vindmøller rettet

henvendelse til kommunen og statsamtet med anmodning om at byggeriet standsedes, hvilket blev afvist af statsamtet ved skrivelse af 18. juli 2000 fra statsamtet, ligesom der fremkom en indsigelse i byggesagen fra en nabo 19. juli 2000, som indgik i kommunens fornyede behandling af sagen, hvorefter den nye, identiske afgørelse om meddelelse af byggetilladelse og dispensation blev truffet 29. august 2000.

Disse nye oplysninger om det faktiske hændelsesforløb i sagen mener jeg i sig selv må føre til, at styrelsen bør genoptage sagen med henblik på at træffe afgørelse om, at møllen på dette nye grundlag kan betragtes som eksisterende.

Til støtte herfor gøres tillige gældende, at der efterfølgende [Energi]klagenævnets ovennævnte afgørelse af 15. maj 2003 i flere lignende sager, blandt andet j.nr. 11-101, ekspeditionsnummer 12375 af 25. august 2003 og j.nr. 11-104, ekspeditionsnummer 12368, af nævnet er lagt vægt på, at klager til Naturklagenævnet i henhold til vejledningen fra Energistyrelsen af 8. november 1999 ingen betydning har for anerkendelsen af møllen som eksisterende, såfremt det efter Naturklagenævnets afgørelse viser sig, at vindmøllen lovligt kan rejses med baggrund i den påklagede landzonetilladelse, jfr. også Energistyrelsens brev af 14. januar 2000 til Vindmølleindustrien.

Med henvisning til de nævnte senere afgørelser fra Energiklagenævnet gøres det således gældende, at der er sket en praksisændring, og at der er tale om identiske eller sammenlignelige sager, idet der i nærværende sag ligeledes er tale om, at Naturklagenævnets behandling af den meddelte landzonetilladelse af 11. maj 1999 har været afgørende for, at der ikke rettidigt har kunnet udstedes fornøden byggetilladelse med de hævdede fornødne dispensationer fra kommunen.

Dette forhold kan ikke komme ansøgeren til skade, når Naturklagenævnet stadfæster amtets positive afgørelse om meddelelse af landzonetilladelse, og det alene er Naturklagenævnets behandling af klagesagen vedrørende samme, der medfører, at kommunen ikke rettidigt har kunnet nå at udstede byggetilladelse i sagen.

Dette må særligt gøre sig gældende i nærværende sag, hvor kommunen rent faktisk efterfølgende og under overholdelse af formkravene om høring mv., på baggrund af anmeldelse af byggesagen foretaget inden 31. december 1999, på ny træffer identisk positiv afgørelse om meddelelse af byggetilladelse med de, efter kommunens opfattelse, fornødne dispensationer.

28. juni 2004

J.nr.: 11-189

Eksp.nr.: 16023

DST

Side 4 af 11

Ansøgeren må således kunne lægge vægt på, at kravet om dispensation i henhold til byggelovgivningen i vejledning af 8. november 1999 er nævnt i sammenhæng med kravet om landzone-tilladelse, og at det fremgår af vejledningen, at klager til Naturklagenævnet i den forbindelse ingen betydning har for anerkendelse af møllen som eksisterende. Dette må gælde uanset om sagen (som i de nyeste afgørelser fra Energiklagenævnet) er verserende for Naturklagenævnet på selve skæringstidspunktet 31. december 1999, eller, som i den konkrete sag, umiddelbart forud herfor med den direkte konsekvens, at kommunen ikke har kunnet nå at overholde en fastsat høringsfrist, og efter overholdelse af fristen træffer en fornyet identisk, positiv afgørelse i sagen.
[.....]”

Advokat Jan Bech har ved brev af 24. marts 2004 fremsendt kopi af Naturklagenævnets afgørelse af 21. december 1999 samt kopi af et ”internt forvaltningsnotat” af 3. august 2000, der beskriver sagsforløbet i Næstved Kommune omkring byggetilladelsen for de tre vindmøller i Projekt Klinteby. Fra notatet af 3. august 2000 citeres følgende:

”Den 11.5.1999 meddeler amtet landzonetilladelse og offentliggør den med en 4-ugers klagefrist.

Ved klagefristens udløb den 15.6.1999 var indkommet 9 klager, hvorfor amtet den 25.6.1999 fremsendte sagen til Naturklagenævnet til afgørelse.

Den 21.12.1999 stadfæstede Naturklagenævnet amtets afgørelse. Afgørelsen kom frem til Næstved Kommune den 22.12.1999.

Ifølge normal praksis skulle kommunen herefter – på grundlag af byggesagsbehandling – meddele byggetilladelse efter byggelovens regler.

Det nødvendige materiale til byggesagsbehandlingen forelå, men da tilladelse ville forudsætte en dispensation fra det skrå højdegrænseplan mod naboen (mat. nr. 1 a) var det nødvendigt, at der forelå dispensation, og denne kunne kun meddeles under forudsætning af, at nabohøring var foretaget med 14-dages frist for indsigelse/bemærkning.

Fra ansøgeren var kommunen bekendt med, at der i henhold til regler fra Energiministeriet ville ske en ændring af vindmøllers driftsøkonomi, afhængig af, om disse var godkendt før eller efter årsskiftet.

Ved telefonisk drøftelse med ansøgeren (Benny Nissen, NEG Micon) den 22.12.1999, stod det klart, at sagen var kommet ”i klemme” mellem byggelovens ufravigelige regel om høringsfrist inden afgørelse og energilovgivningens krav til projektets stadi pr. 1.1.2000.

[.....]”

28. juni 2004

J.nr.: 11-189

Eksp.nr.: 16023

DST

Side 5 af 11

Supplerende oplysninger

Det fremgår af sagens akter, at vindmøllen i nærværende sag er vindmølle nr. 3 ved købekontrakt af 1. september 1999 som underskrevet den 23. december 1999 overdraget fra NEG Micon A/S til Landsforeningen LEV.

Vindmølle nr. 1 blev ved købekontrakt af 25. november 1998, som underskrevet i Slagelse den 9. december 1998 overdraget fra NEG Micon A/S, Alsvej 21, 8900 Randers til Henning Dahl, Hinbjerg 28, 2690 Karlslunde.

Vindmølle nr. 2 blev ved købekontrakt af 22. december 1999 som underskrevet i Randers den 22. december 1999 overdraget til Klinteby Vindkraft I/S.

Retsgrundlaget og Energiklagenævnets praksis

Fra den nugældende vindmøllebekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 331 af 8. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning af vindmølleproduceret elektricitet m.m.) citeres følgende, som er uændret i forhold til vindmøllebekendtgørelsen af 2001 med senere ændringer:

”[.....]

§ 10. Eksisterende vindmøller på land og på havet defineres som vindmøller, der

- 1) senest den 31. december 1999 er købt ved bindende, ubetinget kontrakt, jf. dog stk. 3,**
- 2) senest den 31. december 1999 er anmeldt i henhold til bekendtgørelsen nr. 304 af 14. maj 1991 om støj fra vindmøller, og**
- 3) for hvilke der senest den 31. august 2000 er indgivet anmodning om tilslutning til elnettet sammen med dokumentation for opfyldelse af betingelserne for tilslutning.**

Stk. 2. Eksisterende vindmøller på land skal senest den 31. december 1999 være anmeldt til kommunen i henhold til byggelovgivningen og enten

senest den 31. december 1999 være tilladt opstillet i henhold til endelig vedtaget lokalplan, hvor opstilling af vindmøller er udtrykkeligt tilladt, eller

senest den 31. december 1999 være tilladt opstillet i henhold til en landzonetilladelse, herunder have opnået eventuelt fornødne dispensationer efter byggelovgivningen.

Stk. 3. Den i stk. 1, nr. 1, nævnte kontrakt kan alene være betinget af, at der opnås de nødvendige myndighedstilladelser til opstilling af vindmøllen senest den 31. december 1999, og at betingelser for nettilslutning er opfyldt senest den 31. august 2000.

Stk. 4. Hvis en lokalplan ophæves af Naturklagenævnet på grund af forhold forbundet med kommunalbestyrelsens behandling af sagen, vil vindmøller omfattet af lokalplanen blive betragtet som eksisterende, såfremt kommunalbestyrelsen inden 6 måneder fra Naturklagenævnets ophævelse af lokal-

28. juni 2004

J.nr.: 11-189
Eksp.nr.: 16023
DST

Side 6 af 11

planen endeligt vedtager en lokalplan i uændret form efter offentlig fremlæggelse og fornyet behandling i kommunalbestyrelsen.

Stk. 5. Eksisterende vindmøller skal være nettilsluttet senest den 31. december 2002 for at modtage prisafregning efter §§ 11 og 12.

[.....]”

Fra Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999 citeres følgende:

”Aftalen om elreformen af 3. marts 1999 definerer eksisterende vindmøller som vindmøller, der er købt på en bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999 og for hvilke, der foreligger de fornødne tilladelser. Ifølge elreformaftalen er vindmøller, der kan betragtes som eksisterende, berettiget til fortsat at modtage et pristillæg på 27 øre pr. kW/h i tiden indtil møllen har produceret et nærmere angivet antal fuldlasttimer.

28. juni 2004

J.nr.: 11-189

Eksp.nr.: 16023

DST

Side 7 af 11

Energistyrelsen har fundet det hensigtsmæssigt at udarbejde en vejledning om, hvorledes ovennævnte definition af eksisterende vindmøller nærmere skal forstås. Nedenstående retningslinier vil fremgå af en ny bekendtgørelse om overgangsregler for afregning af VE-el i perioden frem til indførelse af det grønne elmarked. Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft 1. januar 2000.

[.....]

2. Fornødne tilladelser

Punkterne a-c skal alle være opfyldt, for at der foreligger de ”fornødne tilladelser”.

- a) Inden 1. januar 2000 skal der for det område, hvor vindmøllen påtænkes opstillet, foreligge:
- En endelig vedtaget lokalplan, hvor opstilling af vindmøller er udtrykkeligt tilladt (bonuslokalplan), samt en anmeldelse af byggearbejdet til kommunen efter byggeloven.

Eller

- en landzonetilladelse (herunder eventuelt fornødne dispensationer efter byggelovgivningen), samt en anmeldelse af byggearbejdet til kommunen efter byggeloven.

En klage til Naturklagenævnet har i denne forbindelse ingen betydning. Ejeren af vindmøllen vil således være berettiget til at få 27 øre/kWh for det antal fuldlasttimer, som møllen er berettiget til, såfremt det efter Naturklagenævnets afgørelse viser sig, at vindmøllen lovligt kan rejses med baggrund i den påklagede lokalplan/landzonetilladelse.

[.....]”

Energiklagenævnet har i en afgørelse af 19. december 2002 (j.nr. 97-2301-0118) lagt til grund, at der med Elreformaftalen af 3. marts 1999 blev skabt parlamentarisk basis for en væsentlig omlægning af principperne for afregning af VE-elektricitet, herunder for etablering af en overgangsordning for investeringer i VE-anlæg. Dette blev tillige bebudet i forbindelse med fremsættelsen af forslaget til elforsyningsloven af 1999 (lovforslag L 234 som fremsat den 29. april 1999, Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 5851-5938). Ved loven skabtes hjemmel for ministeren til at kunne udforme overgangsordningen.

Elreformaftalens formål var for private, eksisterende VE-anlæg – som nævnt i forarbejderne til elforsyningsloven – dels at sikre rimelige afskrivningsvilkår på allerede foretagne investeringer, herunder vindmøller, dels at nye VE-produktionsanlæg kunne få en reguleret afregningspris. Ved afregningen af produceret elektricitet skulle der sondres mellem private, eksisterende vindmøller, der defineredes som vindmøller købt på bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999, og for hvilke der foreligger de fornødne tilladelser, og nye vindmøller, der defineredes som møller der opførtes i perioden frem til 2002. Energiklagenævnet lagde til grund, at vindmøllebekendtgørelsens § 10 udmønter disse afregningsprincipper.

Energiklagenævnet har i flere afgørelser tillige lagt til grund, at vindmøllebekendtgørelsen indeholder regler vedrørende afregning for elproduktion, der ligger efter at bekendtgørelsen er offentliggjort og trådt i kraft, og at der således ikke er tale om regulering med tilbagevirkende kraft. Energiklagenævnet har dog bemærket det forhold, at der ved den nærmere fastlæggelse af afregning for elproduktion ved sondringen mellem nye og eksisterende vindmøller i vindmøllebekendtgørelsen anvendes et skæringstidspunkt for de bestemte kendsgerninger, der ligger forud for bekendtgørelsens ikrafttræden. Efter nævnets opfattelse må dette forhold ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger tillægges vægt ved den nærmere fortolkning og anvendelse af vindmøllebekendtgørelsen.

Energiklagenævnet har desuden fundet, at kravet i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2, om at vindmøllen skal have opnået eventuelle fornødne dispensationer i henhold til byggelovgivningen inden 31. december 1999, er i overensstemmelse med elreformaftalens formål og det af Energistyrelsen ved vejledning af 8. november 1999 udmeldte samt ligger inden for rammerne af den hjemmel, der er givet ved elforsyningsloven.

Advokat Jan Bech henviser i sit brev af 12. januar 2003 med bilag som grundlag for anmodningen om genoptagelse af sagen bl.a. til Energiklagenævnets afgørelser af 25. august 2003 i sagerne med j.nr. 11-104 og 11-108. I sagen med j.nr. 11-108 var det Energistyrelsens opfattelse at to vindmøller tilhørende Søllinge Møllelaug I/S ikke opfyldte vindmøllebekendtgørelsens §

28. juni 2004

J.nr.: 11-189

Eksp.nr.: 16023

DST

Side 8 af 11

10, stk. 2, nr. 2, idet Ringe Kommune først den 18. december 2001 havde meddelt dispensation fra BR 95 vedrørende det skrå højdegrænseplan.

Energiklagenævnet var af den opfattelse, at vindmøllerne som udgangspunkt ikke opfyldte vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2, idet der ikke var opnået den fornødne dispensation fra byggelovgivningen inden 31. december 1999. Nævnet fandt efter en nærmere vurdering imidlertid, at møllerne ikke burde være afvist som "eksisterende". Ved afgørelsen lagde nævnet udover de retssikkerhedsmæssige betragtninger som nævnt ovenfor vægt på,

- at det kravet om dispensation i henhold til byggelovgivningen i vejledningen af 8. november 1999 er nævnt i sammenhæng med kravet om landzonetilladelse, og at det af vejledningen fremgår, at klager til Naturklagenævnet i den forbindelse ingen betydning har for anerkendelsen af møllen som eksisterende, såfremt det efter Naturklagenævnets afgørelse viser sig, at vindmøllen lovligt kan rejses med baggrund i den påklagede landzonetilladelse,
- at at sagsforløbet omkring behandlingen af en landzonetilladelse, herunder Naturklagenævnets behandling af klager over tilladelsen, var årsag til, at Ringe Kommune først den 18. december 2001 meddelte dispensation fra det skrå højdegrænseplan,
- at kommunen havde meddelt klageren, at den med henvisning til vejledning nr. 130 af 31. juli 1995 om kommunalbestyrelsens lovgennemgang i byggesager, ikke kunne udstede byggetilladelse, før Naturklagenævnet havde behandlet klagen over landzonetilladelsen,
- at Vindmølleindustrien ved brev af 29. september 1999 til Energistyrelsen gjorde opmærksom på, at byggetilladelser ikke kunne udstedes, før der var truffet afgørelse i Naturklagenævnet, og at der ved at indbringe sagerne for Naturklagenævnet spekuleredes i at forsinke byggetilladelserne, således at møllerne ikke opnåede pristillæg efter de kommende regler om "eksisterende" vindmøller. Vindmølleindustrien efterlyste en løsning på denne problemstilling. Energistyrelsen svarede ved brev af 14. januar 2000 til Vindmølleindustrien, at styrelsen gik ud fra, at de rejste spørgsmål var besvaret ved Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999,
- at en ændring af vindmølletypen i forhold til det tidligere til kommunen anmeldte, ikke kunne give nævnet anledning til bemærkninger i forhold til at kunne anerkende vindmøllerne som "eksisterende", når der i rimelig tid efter Naturklagenævnets afgørelse var indgivet enten en ny bygge-

28. juni 2004
J.nr.: 11-189
Eksp.nr.: 16023
DST

Side 9 af 11

anmeldelse eller en anmodning om ændring af en tidligere indgivet byggeanmeldelse.

Energiklagenævnets bemærkninger

Nævnet finder efter de nye, faktiske oplysninger i sagen at måtte lægge til grund, at Naturklagenævnets behandling af klager over landzonetilladelsen af 11. maj 1999, og som fandt sin afslutning ved Naturklagenævnets afgørelse af 21. december 1999, var årsag til at der ikke inden skæringsdatoen i vindmøllebekendtgørelsen kunne meddeles byggetilladelse og dispensation for vindmøllen tilhørende Landsforeningen LEV, jf. herved også det oplyste om 14-dages høringsfristen ved byggesagens behandling i Næstved Kommune.

Nævnet må herefter lægge til grund, at vindmøllen falder ind under den ovenfor ved Energiklagenævnets afgørelse af 25. august 2003 i sagen med j.nr. 11-108 nævnte praksis, og følgelig ikke burde være afvist som "eksisterende" med henvisning til, at vindmøllen ikke opfyldte kravene i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 1.

For så vidt angår de øvrige krav i vindmøllebekendtgørelsens § 10 må Energiklagenævnet ud fra sagens akter, herunder Energistyrelsens afgørelse af 5. oktober 2001, lægge til grund, at vindmøllen tilhørende landsforeningen LEV herefter opfylder alle betingelser for at kunne anerkendes som "eksisterende" i medfør af vindmøllebekendtgørelsens § 10.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnets afgørelse af 15. maj 2003 ændres således, at Energistyrelsens afgørelse af 5. oktober 2001 ophæves. Vindmøllen beliggende på matr. nr. 3a, Klinteby, Karrebæk tilhørende Landsforeningen LEV anerkendes som "eksisterende" i henhold til § 10 i bekendtgørelse nr. 331 af 8. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning af vindmølleproduceret elektricitet mv.

Denne afgørelse er truffet i medfør af § 29 i bekendtgørelse nr. 331 af 8. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning af vindmølleproduceret elektricitet.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Kopi af afgørelsen er sendt til Energistyrelsen, SEAS, advokat Henrik Høpner, advokat Jan Bech og advokat Lotte Eskesen.

P. N. V.

28. juni 2004
J.nr.: 11-189
Eksp.nr.: 16023
DST
Side 10 af 11

Christen Boye Jacobsen
Nævnshormand

/Dennis Sørensen
Fuldmægtig

28. juni 2004
J.nr.: 11-189
Eksp.nr.: 16023
DST

Side 11 af 11